

Sygn. akt II KZ 11/20

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie M. O.,

oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 marca 2020 r.,

zażalenia oskarżonego na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 31 stycznia 2020 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku oskarżonego o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 17 stycznia 2020 r., sygn. akt V Ka (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 31 stycznia 2020 r., Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. odmówił przyjęcia wniosku oskarżonego M. O. o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 17 stycznia 2020 r., sygn. akt V Ka (...) – z uwagi na złożenie przedmiotowego wniosku po upływie terminu zawitego.

Obecnie, oskarżony M. O. zaskarżył powyższe zarządzenie zażaleniem, w którym zarzucił, że nie został należycie poinformowany o terminie do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, wobec czego pozostawał w przekonaniu, że przedmiotowy wniosek może złożyć w ciągu 14 dni. Jego nieobecność na rozprawie apelacyjnej wynikała natomiast ze stanu zdrowia ograniczającego możliwość chodzenia. Jednocześnie, skarżący w

zażaleniu zwrócił się o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie osk. M. O. okazało się niezasadne.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 126 § 1 k.p.k. o przywrócenie przekroczonego terminu zawitego można ubiegać się w sytuacji, gdy jego niedotrzymanie nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony procesowej. W tym celu, w ciągu 7 dni od daty ustania przeszkody uniemożliwiającej zachowanie terminu należy złożyć wniosek (do organu, przed którym należało dokonać czynności) o przywrócenie terminu zawitego. W tej sprawie oskarżony takiego wniosku nie złożył do Sądu Okręgowego w P. i nie wykazał, że brak zachowania terminu wynikał z okoliczności od niego niezależnych. Nie zostało też wykazane, aby problemy zdrowotne stanęły na przeszkodzie realizacji uprawnień oskarżonego w drodze korespondencyjnej.

Natomiast, w realiach tej sprawy, nie może być skuteczna argumentacja odwołująca się do braku poinformowania oskarżonego M. O. o terminie i zasadach ubiegania się o doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

Nie ulega wprawdzie wątpliwości, że osk. M. O. nie był na rozprawie odwoławczej (o terminie której był prawidłowo poinformowany) ani na ogłoszeniu wyroku w jego sprawie przez Sąd Okręgowy w P. Nie udokumentował jednak w żaden sposób, że to przeszkody nie dające się usunąć uniemożliwiły mu jego udział w czynnościach postępowania odwoławczego, jak również uzyskanie stosownych pouczeń, a także nie wykazał, iż nie miał możliwości uzyskania stosownej informacji w Sądzie już po ogłoszeniu wyroku.

Odnosić trzeba na koniec, że osk. M. O. w toku procesu w tej sprawie był reprezentowany przez obrońcę z urzędu, który uczestniczył w rozprawie apelacyjnej i nie było żadnych przeszkód, aby przy jego pomocy zweryfikować wiedzę oskarżonego na temat terminu obowiązującego przy składaniu wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

W tych warunkach brak było podstaw do przyjęcia, że niezachowanie terminu do dokonania czynności procesowej nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby uprawnionej do jej dokonania.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.